

Pravi odgojni autoritet odlikuje se trajnošću odgojnog djelovanja.

Sugestije lažnih odgojnih autoriteta se zaboravljaju istog treba kada nestane onoga koji ih je dao.

Kako graditi pravi, stvaralački odgojni autoritet?

Postupno, uporno, sustavno i principijelno. Najprije roditelji moraju biti nositelji zdravog obiteljskog ozračja koje je prožeto

međusobnom ljubavlju, poštovanjem, požrtvovnošću i dosljednošću.

Roditeljski odnos prema djeci treba biti prožet praćenjem i razumijevanjem njihovih potreba, sklonosti i interesa.

Kada dijete osjeti u takvom roditelju pouzdan oslonac u svojim teškoćama, roditelj postiže sposobnost ostvarivanja i najdelikatnijih odgojnih ciljeva u punoj mjeri, bez pritisaka.

Takav roditelj posjeduje odgojni autoritet.

Mir i nemir počinje u obitelji.

Nije stvar u tome koliko tko ima djece, već koliko ima ljubavi.

Djeca su izložena odgojnim utjecajima odraslih i vraćaju svojim ponašanjem učinke tog odgoja.

Biti roditelj znači stalno učiti.

Vrijeme uloženo u vaše dijete najbolje je ulaganje.

Malobrojna pravila, dosljedno i nenasilno primijenjena, vrijede više nego brojna pravila koja se nedosljedno primjenjuju.

U obitelji nema odlaska u mirovinu.

Pravilan odgoj sastoji se u tome da iz svakoga izvuče ono što je najbolje.

U svemu što poduzimaš moraš misliti kamo ćeš dospjeti.

STILOVI ODGOJA SUVREMENE OBITELJI

Danas se obitelji veoma razlikuju s obzirom na autoritet roditelja prema njihovoj djeci.

Autoritet je u odgoju prijeko potreban, ako ga ima u dovoljnoj mjeri. Previše autoriteta od strane roditelja koji njeguju patrijarhalni odnos, gdje dijete ne može doći do izražaja, kao i premalo autoriteta u popustljivim roditelja kojima postupno dijete počinje vladati, nije pogodno tlo za odgoj djeteta.

Suprotno tome, ako roditelji imaju autoritet koji ne zloupotrebljavaju, odgojni utjecaji na dijete biti će snažni. Njihov je autoritet bitan za uspješnost obiteljskog odgoja.

S obzirom na autoritet roditelja prema njihovoj djeci i prema nizu odgojnih postupaka koje roditelji koriste, danas, u suvremenoj obitelji, možemo izdvojiti tri stila obitelji: autoritarni stil, popustljivi stil i demokratski stil.

AUTORITARNI STIL

U ovom stilu obitelji nalazimo tragove patrijarhalne obitelji, obitelji i kojoj dijete ne može doći do izražaja zbog autoritarnog

vladanja odraslih.

Najčešće je otac glava obitelji kojeg se treba slušati. Djeca, a često i majke, nemaju pravo glasa. Svako suprotstavljanje ili isticanje vlastitog mišljenja završava kaznom, pa dijete postupno stječe naviku da čini uvijek onako kako mu se kaže, ne iznoseći svoje mišljenje. U takvih roditelja djeca su obično tiha, mirna, povučena, odnosno pretjerano dobra.

Hladna odgojna atmosfera puna grubosti u kojoj se samo ističe kazna kao jedinstveni

odgojni postupak u neke djece izaziva bunt. Takva djeca često su u kući mirna i poslušna, a izvan kuće iskazuju se češće na negativan

nego na pozitivan način. To su obično djeca koja maltretiraju vršnjake i mlađe od sebe, kvare igru ili na bilo koji način vremenom

postaju odgojni, pa i socijalni problem.

U takvoj obitelji dijete će odrasti u jedno nesamostalnu, ovisnu i nezadovoljnu ličnost.

POPUSTLJIVI STIL (pedocentristički)

Pedocentristička shvaćanja o djetetovoj apsolutnoj slobodi pojavila su se pod

utjecajem moralne krize i anarhističkog

shvaćanja slobode.

Dijete je isključivi centar obitelji kojem se svi podređuju, udovoljavaju njegovim željama, hirovima i zahtjevima. Ono naređuje i upravlja unutar obitelji. U takvoj obitelji zbog

pretjerane slobode djeteta roditelji ne odgajaju svoje dijete već dijete odgaja roditelje.

Ono nema prilike i poticaj od obitelji postati ličnost koja bi bila individualna i samostalna kako bi se mogla uklopiti u sredinu koja bi ga prihvaćala.

Takva atmosfera u kojoj je dijete centar

obitelji podržava djetetovu sebičnost,

bezobzirnost, umišljenost, dominaciju i u

velikoj mjeri onemogućuje normalan razvitak ljudskih svojstava u djetetu.

To je jednom riječju najkraći put k egocentrizmu. Takvo se dijete često igra samo jer ga

druga djeca zbog njegove sebičnosti, umišljenosti i želje da uvijek bude prvo ne prihvaćaju i odbacuju ne želeći se s njim igrati.

Djetetu roditelji moraju pomoći da izgradi

sebe, ono mora biti vođeno, da se ne bi

osjećalo izgubljeno. Njemu je potreban

određeni autoritet.

DEMOKRATSKI STIL

Pri demokratskom stilu, za razliku od autoritarnog, roditelji prihvaćaju stavove i

mišljenja svoje djece polazeći od toga da je svako ljudsko biće individua koju treba poštivati. U takvoj obitelji vladaju demokratski

odnosi koji se zasnivaju na međusobnoj

komunikaciji svih članova.

Od roditelja se traži da budu oblikovane i

odgovorne osobe kako bi mogli pozitivno usmjeravati i pomagati svom djetetu ostvariti svoje potrebe i interese te da bi postalo

odgovorna i zrela osoba koja poštuje druge i sebe.

Takvi roditelji svoj autoritet u djece temelje na međusobnom poznavanju, poštivanju i razumijevanju. Osobni primjer im je osnovni

postupak u djelovanju na dijete. Roditelji malo govore, a više pokazuju djetetu vlastitim

ponašanjem. Oni se pred djetetom ponašaju prirodno, smiju se, pjevaju, razgovaraju

mirnim, ali kad je potrebno i povišenim

tonom, ne ustručavajući se priznati kada su pogriješili ili kad nešto ne znaju.

Dijete to vidi, osjeća i duboko doživljava.

Takvog roditelja dijete prihvaća kao čovjeka kome se može povjeriti, u koga se može

pouzdati i na koga se može ugledati. Dijete treba biti vođeno na putu do odrastanja s

pravom mjerom autoriteta i slobode.